Strøderne

i København

Slut med fiskerkonen på Gl. Strand

Præsidenten for Københavns Byret fortæller

Tegneren Christel

Årgang 11 - Marts- 2008

Hos Dorte
Knabrostræde 6 · 1210 København K
Tlf. 3315 9777 · www.hosdorte.dk

Feinschmeckere fra Provence

Duge 75 - 400 cm lange
Runde duge 150 - 240 cm i diameter
Dækkeservietter - brødkurve
mundservietter - forklæder
Danmarks største udvalg i Provenceting
House of Provence
Badstuestræde 12 (gaden over for Jorcks Passage) 1209 København K
åbent man-fre 12-17, lør 10-14 - tlf. 6130 8225
www.houseofprovence.dk

Dansk smørrebrød serveret i nye, friske omgivelser

Restaurant M
Store Kongensgade 56
Tlf. 33 15 85 77
www.restaurant-m.dk
Man-lør 11:30-16:00
Åbningstiderne udvides gerne til private selskaber.
Vi leverer også ud af huset.

Stræderne i KØBENHAVN
Udgivet af:
VK-Gruppen-Stræderne
Badstuestræde 15
1209 Kbh. K.
Tlf. 33 15 56 66
SE: 18197332
www.straederne.dk
kbh@straederne.dk

Ansvarshavende redaktør:
Henrik Ploug (FAF og DBA)
Redaktionelle medarbejdere:
Connie P. Christensen (Kommunikation og Sprog)
Per Stisen
Annoncer:
Per Stisen
Lay-out og opsætning:
Kirstine Ploug (DJ)
Fotografer:
Thomas Trane (DJ)
Kirstine Ploug (DJ)
Forside Foto:
Karsten Bundgaard

Trykkeri: Glumsø Bogtrykkeri
Oplag: 6000

Indhold:

Side 3-6 : Byretspræsidenten

Side 7- 9 : Christel en tegner

Side 10-11: Skygger over byen

Side 12:Næsten kongelig te ?

Side 13: Slut med et Københavnerbillede

Side 14-17: Maleren Henrik Bloch

Side 18-19: Øjebliksbilleder ved Slotsholmen

Side 20: Byens desserter

Side 21:Provence i København

Side 22-23: Kunst i Overgaden neden vandet

Side 24-25: Historie om Music Mecca

Side 26: En af byens gader

Side 27: God madidé

Abonner på STRÆDERNE og få bladet til døren.
Pris 350,- kr. for et år, 11 numre (uden for centrum + porto).

Interviewer: Connie Christensen
Foto: Henrik Ploug (FAF og DBA)

Byretspræsidenten

På arbejde i Københavns Byret

Byretspræsident Søren Axelsen

Københavns Byret ligger som en sfinx midt i byen. Tilbagetrukket, majestætisk, gådefuld, måske skræmmende. Inde bag murene kommer alle aspekter af tilværelsen op på bordet, og her arbejder godt 250 mennesker dagligt med at rede trådene ud, når borgerne ikke selv kan løse deres konflikter. Vi har bedt Retspræsident for Københavns Byret, Søren Axelsen, om at forklare lidt om Byretten og Retspræsidentens rolle her.

”Som Retspræsident er jeg ansvarlig for administrationen af Københavns Byret. Efter retsplejeloven skal jeg træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre en forsvarlig og hensigtsmæssig drift af Byretten. Det vil sige, at jeg er ansvarlig for personaleadministrationen og økonomien. Vi får en sum penge hvert år til hhv. løn og drift, og det beløb skal jeg forvalte. Derudover skal jeg udarbejde målsætninger for og indgå i den generelle administrative tilrettelæggelse af sagsbehandlingen i byretten, sådan at driften er forsvarlig. Skatteyderne kan ikke være tjent med, at der aldrig kommer en sag ud af huset her, og borgerne har krav på at få deres sager behandlet inden for en rimelig tid.

Jeg repræsenterer Byretten udadtil i mange forskellige sammenhænge, bl.a. ved udenlandske besøg, som vi har ganske mange af. Endelig har jeg efter retsplejeloven også den opgave, at jeg skal behandle klager over Byrettens dommere. De sager er der heldigvis meget få af, men man kan klage til mig, hvis man mener, at en dommers adfærd ikke har været acceptabel. Man kan også klage til Den Særlige Klageret, som er et parallelsystem. Men det er altså kun adfærden, man kan ikke klage til mig over, at dommen er forkert. Jeg kan ikke gå ind og ændre dommernes afgørelser. Dommerne er judicielt uafhængige, hvilket er meget vigtigt, fordi vi alle har krav på at få en forsvarlig og uafhængig vurdering af vores sag. Det er ikke min eller justitsministerens, men den enkelte dommers vurdering, der er afgørende. Den vurdering kan så indbringes for Landsretten eller evt. Højesteret, hvis man mener, at sagen er meget principiel.

> Vores opgave her er at dømme efter loven, vi skal ikke fordømme folk

Byretten er opbygget sådan, at vi har en fælles administration, som tager sig af de ting, jeg beskrev før, altså ansættelser, afskedigelser, uddannelse af elever til kontorfunktionærer, økonomi osv. Vi har 10 elever, og vi er så heldige, at en række af disse elever har en anden etnisk baggrund. Vi er meget glade for, at vi har kunnet fastansætte en del af dem efter endt uddannelse, de er meget dygtige. Alt, hvad der er generelt, tager vi os af i administrationen, som består af administrationschefen, en sekretariatschef, chefkontorlederen, 4 kontorfunktionærer og mig. Beskikkelse af bistandsadvokater og forsvarere, autorisation af advokatfuldmægtige, anmodninger om fri proces er blandt de sager, vi behandler her. Vi har et informationscenter, hvor alle sager, både civile sager og straffesager, bliver registreret, og hvor generelle henvendelser fra borgerne besvares. Her kan man komme ind og f.eks. bestille en udskrift af en dom eller få svar på generelle forespørgsler. Har man lyst til at overvære en retssag, kan informationscentret oplyse, hvilke retssager der behandles hvor.

Københavns Byrets smukke sale

Den gamle magistratsal fungerer nu som almindelig retssal. Her sad Københavns magistrat fra 1815 til 1905, hvor bystyret flyttede over i det nuværende rådhus

Vi har 4 sektioner, der behandler de konkrete straffe- og civilsager. Når de civile sager er blevet forkyndt i vores informationscenter, og der foreligger et svarskrift, dvs. at der er en reel konflikt, bliver sagen sendt til en af vore sektioner, der forestår den videre sagsforberedelse, indkaldelse til hovedforhandling og domsforhandling, så sagen kan blive afsluttet. Der er 10 dommere i hver sektion og 10-12 kontorfunktionærer, hvilket svarer til en stor ret i provinsen. Københavns Byret er 4 gange så stor som de øvrige retter, det er selvfølgelig fordi Københavns retskreds, som betjener 400.000 indbyggere, er det større. Desuden genereres der forholdsmæssigt flere sager i hovedstaden, straffesager, fordi der er flere kriminelle, der tiltrækkes af storbyen, civile sager bl.a. fordi der er mange store virksomheder. Vi har delt det op i de 4 sektioner à 20-22 mennesker fremfor 1 stor enhed for at skabe et godt fagligt og socialt miljø, hvor samarbejdet er optimalt.

Udover de 4 nævnte sektioner har vi en fogedret, en skifteret og en tinglysningsafdeling. Københavns retskreds er lidt mindre end Københavns kommune, fordi Frederiksberg Ret dækker Vanløse, Valby, SV og NV. I forbindelse med den netop gennemførte reform af retsvæsenet ville man styrke Frederiksberg Ret og gøre den lidt større og samtidig gøre Københavns Byret lidt mindre. Før reformen var der 48 dommere i Københavns byret mod 42 i dag. Tinglysningen dækker til gengæld hele Københavns kommune. Det gør den indtil 1. november, hvor hele landets tinglysning rykker til Hobro."

Borgerne har krav på at få deres sager behandlet inden for en rimelig tid

Hvordan er det i øvrigt gået med reformen?

"Reformen har været en kolossal belastning for os, fordi vi afleverede mandskab til de øvrige retter. Vi havde mange utroligt dygtige medarbejdere, som søgte stillinger i retskredse nærmere deres bopæl, fordi mange bor et stykke fra København på grund af de høje huspriser. Vi er vældigt stolte af, at vores medarbejdere har fået gode stillinger andre steder, men det har jo gjort, at vi selv kom til at mangle. Faktisk måtte vi, da reformen trådte i kraft 1. januar 2007, konstatere, at vi havde mistet ca. 40% af vore dygtige kontorfunktionærer, så vi er gået i gang med en meget stor oplæringsproces. Heldigvis kan vi glæde os over, at det går fremad, men det er klart, at et sådant dræn i vidensbanken tager noget tid at få retableret. Vi har også måttet konstatere, at vi fortsat har langt flere sager end forudsat ved reformen. Det er også en belastning, og vi venter på, at man fra domstolstyrelsens side gør regnestykket op og får fordelt ressourcerne på en retfærdig måde, således at belastningen bliver ens i hele landet. Det skal være sådan, at ressourcerne følger sagerne, så folk ikke skal vente unødigt. Vi må i øjeblikket konstatere, at sagsbehandlingstiden stiger samtidig med, at vi har en høj produktivitet, også i forhold til landsgennemsnittet, dvs. at vi ganske enkelt har for mange sager eller for få medarbejdere, og da vi jo ikke kan afvise sager, må vi have nogle flere medarbejdere."

Den megen ballade med den seneste tids ungdomsuroligheder har vel også været en belastning, med dommere på natarbejde osv.?

"Det er klart. Men vi er så utroligt heldige herinde, at vi har en god arbejdsplan og en meget loyal medarbejderskare. Jeg kan ringe til dem på et hvilket som helst tidspunkt af døgnet, så vil der møde den fornødne stab. Det så vi i marts sidste år under urolighederne og igen her i december. Der er en meget god og loyal ånd blandt medarbejderne, som jeg er både glad og stolt over."

Er retssystemet gearet til den slags ballade, vi har set på det seneste, med afbrændinger i gaderne osv.?

"Vi har ikke haft problemer med at løfte vores del af opgaven. Balladen udmønter sig i nogle konkrete, kriminelle handlinger: brandstiftelse, gadeuorden osv. I Københavns retskreds har der ikke været så mange anholdelser, at vi ikke har kunnet klare det. Det, jeg synes er trist, er at de unge mennesker på denne måde manifesterer deres utilfredshed og frustration.

Borgeren skal være i centrum

Jeg håber meget, at man ved dialog og på anden måde kan få kanaliseret den energi, de unge mennesker her lægger for dagen, over i mere konstruktive rammer, sådan at vi kan undgå denne fuldstændigt ufrugtbare situation."

Et andet tiltag af nyere dato er retsmæglerordningen. Hvordan går det med den?

"Retsmægling er noget, vi har haft her i 6 år efterhånden. Det er en succes. Jeg har indtryk af, at de, der indvilliger i at lade deres sager afgøre ved retsmægling, er meget glade for det. Populært sagt kan man sige, at der er to vindere og ingen taber ved en retsmægling, hvorimod der ofte i retssager er en vinder og en taber. Der har ikke været helt så mange sager, som jeg egentlig havde troet, men det kan være, at det kommer nu i forbindelse med, at ordningen bliver gjort landsdækkende."

Københavns Byret fejrede 200 års jubilæum i oktober 2006. Bygningen er opført efter C.F. Hansens tegninger mellem 1805 og 1815 som Københavns femte rådhus, som husede både magistraten og byretten

Byretspræsidenten

HPC

Søren Axelsen har været retspræsident i 5 år

Hvordan er mægleruddannelsen?

”Det er dommere, der bliver retsmæglere. Vi har 6 retsmæglere her, som alle er dommere. Tidligere, under forsøgsordningen, var der 3 advokater og 3 dommere, der var retsmæglere.

Men advokaterne har lavet deres egen retsmæglingsorganisation, og derfor er alle vore mæglere nu dommere. Der er ikke mangel på mæglere, så har man en sag, man gerne vil have mæglet i, er vi klar til at løse opgaven. Der kan være en økonomisk fordel for parterne ved at løse sagen ved retsmægling; retsafgiften er den samme, men ved at vælge mægling opnår man sandsynligvis et kortere forløb, således at udgiften til advokatbistand kan reduceres.”

Hvornår holdt byrettens dommere op med at bruge kapper?

”Det er mange år siden. Landsretten bruger stadig kapper, og i Højesteret har de både uniform og kapper. Vi har faktisk drøftet meget, senest her i efteråret, om vi skulle genindføre kapperne for at sikre en vis form for anonymitet og ensartethed. Jeg er selv tilhænger af at genindføre kapperne i visse sager, men det har der på landsplan blandt byretsdommerne ikke været flertal for.”

Hvad er vigtigst for dig i forholdet domstol-borger?

”For mig er det meget vigtigt at værne om tilliden til domstolene. Når man bliver udpeget til dommer og skal dømme andre, må man have en ydmyg tilgang. Populært sagt kan man sige, at huset og hele den ånd, der er, gerne skal repræsentere værdighed samtidig med, at borgeren bliver sat i centrum. Vi gør meget ud af, at borgerne føler sig vel orienterede og godt behandlet, når de kommer i retten. Det kan være overvældende at skulle møde i retten, når man som borger er i en konflikt eller skal møde som vidne. Derfor lægger jeg afgørende vægt på, at vi alle herinde tager hånd om borgere, der måske føler sig lidt beklemte ved at være her.”

c.c.

Kenneth's Cykler
• Værksted
• Nye cykler
• Alt inden for tilbehør
Nørre Voldgade 27 • Tlf. 3333 8458
Åbent: Man-fre. 8.00-17.30 • Lørdag 10.00-13.00

Aut. VVS-Installatør
Blikkenslager & Kloakmester
Sonberg VVS
Guldbergsgade 9 - 2200 N
Telefon: 35 39 29 93
www.3blaa.dk

Danvikar a/s
- det danske vikarbureau med 35 års erfaring
Vikarassistance overalt i Storkøbenhavn
Korrespondenter
Bogholderipersonale
Regnskabspersonale
EDB-personale
Advokatsekretærer
Tekstbehandling
sekretærer
Omstilling
Kontorassistenter
Butikspersonale
Demonstratricer
Kantinepersonale
Lagerpersonale
Tekniske tegnere
Tekstbehandling in-house
Microsoft
Lotus
WordPerfect
33 14 30 04
Danvikar A/S
Hyskenstræde 9 · 1207 København K
Fax: 33 14 36 68
E-mail: danvikar@danvikar.dk - Web: www.danvikar.dk

Tekst: Steen Noreen, DJ,

Christel en tegner

Christel Andrée Julie Louise Brian Schwarck, senere Marott, blev født i 1919 og blev én af de kunstnere, der var med til at ændre verden

Vorherre skabte kvinden, men det var Christel, der klædte hende på. Med sin streg var hun med til at ændre normer for en generation af piger. Hendes mor havde helst set hende gå balletvejen, men allerede som lille pige var det papir og farver, hun interesserede sig for. Det var rigtigt set, for Christels tegninger blev en kæmpesucces, og hun var i mange år med til at sætte dagsordenen hos læsere af ugeblade og bøger. I midten af 40'erne afløste hun de store filmdivaer som vægpynt på et hav af ungpigeværelser, og til stor fortrydelse for rektor og lærere også på sovesalen på den fine Herlufsholm Kostskole.

Som ganske ung pige kom hun ind på Kunstindustriskolen, men det varede kun kort, hun blev smidt ud med fuld musik, fordi hendes tegninger, efter ledelsens opfattelse, havde en dårlig indflydelse på skolens øvrige elever; men ledelsen kunne jo heller ikke vide, at ”Christel” senere skulle blive folkets yndlingsillustrator og -tegner.

Christel blev ansat som rentegner på et reklamebureau, men der gik ikke længe, før hun glad og fro mødte op på Søndags-B.T.'s redaktion med en stak tegninger under armen, hun ville selv. Den tur til ugebladet blev indgangsporten til et liv som storleverandør af tegninger til mange medier, illustrationer til romaner og noveller, forsider, reklamer og bøger, postkort, kravlenisser og påklædningsdukker. Søndags-B.T. trykte Christels tegninger første gang i 1939.

Ungdommen elskede Christels piger, disse langlemmede tøser med de store, sensuelle læber, og de gjorde, hvad de kunne for at komme til at ligne disse Christel-piger, som kunne ses overalt, også i udenlandske magasiner som Harper's Bazaar og Vogue. Også reklamedukker for Foska blev det til, og for fabrikken Hindsgavl skabte hun en serie voksmannequiner.

Var folket begejstret for Christels tegninger, så havde

Hun tegnede sig til succes

I næste nummer anmelder vi en netop udkommet biografi om Christel skrevet af Birgitte Glob på forlaget Cirkum.

Nationaltidende, at Christels tegninger ikke alene var dårlig kunst, men at de slet ikke var kunst. "De udgør en blanding af hypersmartness og mondænt, depraveret pikanteri, mage til slaphed skal man lede længe efter" – tag den!

Men det var spildte ord på Ballelars. Christel selv kunne tale beroligende til sine arge kritikere og fortælle, at de unge piger nok ville miste interessen for hendes "piger" helt af sig selv, og for at glatte lidt ud, svarede hun: "Jeg ville da ikke bryde mig om at møde mine piger i privatlivet"; men det var jo næsten umuligt for hende at undgå, med den interesse der var for hendes tegninger.

kunstanmelderne det lige modsat, og de lagde bestemt ikke skjul på, at de ikke kunne lide kalenderpigerne og bogforsiderne. Kunsthistorikeren Jan Zibrandtsen skrev i

Den ældre generations mening om hendes "underlødige brug af nationens papir" fik ingen betydning for hendes karriere; det er jo ofte sådan, at genier ikke bliver anset af samtiden, og at kulturpinger tager grueligt fejl.

Selv om sagkundskaben tog afstand fra Christels tegninger, blev de udgivet i kunstmapper og i bogstaveligste forstand revet ned af boghandlerens hylder. Det var vel især de store piger, der samlede på pigetegningerne, der viste piger med byens længste ben og spændende tøj, der nærmest var kastet på dem. De var sexede og alle store pigers ønskedrøm.
Christels privatadresse blev flittigt besøgt af autografjægere, og mange unge mænd ville have hende til at give dem modellernes adresse, men der var jo ingen, pigerne blev formet af Christels frie fantasi og videreført på tegnebrættet. Det gjaldt også det Pan-kostume, som mange af pigerne på hendes tegninger var iført, et kostume, der kunne drille enhver mand, som ikke ville værdsætte de lange, smukke ben, det lyse hår og den velskabte krop.

Christels ambition var også at virke i udlandet, bl.a. i England, hvor hun blev tilknyttet bladet "Illustrated". Bladet præsenterede hende under overskriften "Danmarks Christel erobrer England", og også her var de glade for hendes streg.

Efter sin hjemkomst fra England kastede hun sig over et nyt arbejdsfelt, scenografien, og hun arbejdede som scenograf

både i Hornbækrevyen og på Apolloteatret, men det var Christelpigerne, som publikum ville have, så dem slap hun ikke, selvom hun indimellem havde mere lyst til at male og modellere.

Også børn havde Christel øje for at tegne, og hun skabte mange vidunderlige tegninger af de små rollinger, rigtig mange, for Christel var myreflittig. I 40'erne fremkom en ny form for julepynt, og var Christel også med: kravlenisserne. Hun tegnede og udgav disse kravlenisser som små, drillende nissebørn, som åbenlyst ikke tog julen så højtideligt. Også disse blev meget populære. Christel var hele folkets tegner, tænk bare på Puk og Susy bøgerne, deres udbredelse havde Christel en stor andel i.

Christel flyttede til Italien, hvor hun nød sine sidste leveår indtil sin død i 1992. Hendes tegninger kan du stadig støde på overalt, de bliver trykt som kort og påklædningsdukker, og der findes Christelfigurer til enhver lejlighed, incl. jul og påske. Har du nogle gamle ugeblade liggende, så tag og kig i dem, der dukker sikkert nogle Christelpiger op.

Christel var med til at få pigerne ud af "krinolinen", ud af de kedelige rober og ind i en frisk ungdom, der kan få os gamle til at længes tilbage til Christeltiden. Ak ja!
s.n.

MASSER AF GODE UDSALGSTILBUD
SE UDSALGSVINDUERNE
ILETA FRIMÆRKEHANDEL
50 ÅR I FIOLSTRÆDE
Fiolstræde 20 - 1171 København K. - Tlf. 33 12 91 23
FREDAG ÅBENT TIL KL. 19 - LØRDAG TIL KL. 16

Vi har også...
Udstillingssystemer
Bannere
Magnetskilte til biler
Brevpapir & kuverter
Skilte
Visitkort
Tryk på t-shirt
Prislister
Folie til butiksvinduer
Papir til kontormaskiner
Flyers
Menukort
Julekort
Plakater
Vester Kopi
Nørregade 7 • 1165 København K • Tlf.: 33 14 58 33
Mail: noe@vesterkopi.dk • www.vesterkopi.dk

ALIDA Marstrand
Håndlavede chokolader
Bredgade 14 - 1260 København K.
Tlf. 33 15 13 63
www.alida-marstrand.dk

Winds Frokost Restaurant
Skindergade 36
1159 København K
Tlf. 3333 7323
Smørrebrød og anretning - når det er bedst!

Tekst og foto: Flemming Lehrmann,
fhv. stadsingeniør

Skygger over København bliver skabt af højhuse

Når vinteren er ved at være forbi efter en lang trist, grå og til tider blæsende og regnfuld periode, som virker deprimerende på mange mennesker, nyder folk de solstrejf, der bebuder forår og sommer. Vinter med høj blå himmel, sne og let frost er efterhånden blevet en mangelvare. Kommer den endelig, er storbyen saltet og sølet, for der skal tages hensyn til trafikken. Solen får folk til at se lidt lysere på tilværelsen. Man går over på solsiden, knapper frakken lidt op og føler, at nu er foråret lige om hjørnet. Når efteråret er på vej, er det de sidste soldage, der tæller. Man slår sig ned, sidder i solen og ruster sig til at stå endnu en vinter igennem.

København er en storstad, der rummer enestående muligheder for at opleve årstidernes skiften, og det gør den, fordi den har store og små pladser, parker og grønne områder, som netop indbyder til at slå sig ned. Københavns indre by har i det væsentlige bevaret sit præg af middelalderby med en bebyggelse, som, for det meste da, får de gamle bygninger til at harmonere med de nye, for det er vigtigt, at tidens arkitektur tilpasser sig den gamle med fornøden respekt, hvis vi vil bevare Københavns sjæl og særpræg. Se en gang på området omkring Slotsholmen. Eske Kristensens ministerialbygning Tjæreborg føjer sig fint ind i Slotholmsgades husrække eller se på Arne Jacobsens Nationalbank, som, så stor den er, alligevel føjer sig smukt ind i omgivelserne. Gå en tur over Knippelsbro og ud på Christianshavn. Indgrebene har været store, og uheldige ting som Sofiegården og Ørkenfortet er sket, men trods det har bydelen bevaret rigtig meget af sin unikke charme, og blot solen kommer, slår folk sig ned langs kanalerne.

Hotellet kaster lange brede skygger helt over til Christianshavn

København har fået en overborgmester og en byplanborgmester, som for alvorlig mener, at København ikke kan blive en rigtig metropol, endda en miljø- og oplevelsesmetropol med tilhørende metropolzone, uden at der bygges højhuse, og de fastslår, at ingen bydel skal kunne føle sig sikret imod højhusbyggeri. Stadsarkitekten har for ikke så mange år siden udtalt, at højhuse vil give København den rette "Manhattan Skyline"! Skal København ligne alle andre storbyer, så er der vel ingen grund til at komme her, for det kan man se alle andre steder. En ung engelsk dame lavede for nyligt en TV udsendelse, der nævnte København som Nordens smukkeste by. Det var ikke Ørestaden, hun viste, men Nyhavns fine arkitektur. Sidste nyt fra overborgmesteren er, at Nørreport Station skal rives ned og området bebygges med i hvert fald ét højhus. Samtidigt har kommunen sat en yderst påkrævet forbedring af miljøforholdene på grund af den store luftforurening i stå på trods af et udstedt krav i den anledning, fordi man finder de nødvendige luftudtag fra stationen grimme.

Skyggerne kastes langt ud

Tilbage til solen. København ligger på så nordlig en breddegrad, at solen selv om sommeren står temmelig lavt, og det medfører, at skyggerne bliver lange. Er man i tvivl, kan man gå en tur ud ad Amager Boulevard. På hjørnet af Artillerivej ligger Hotel Radisson, et af byens højhuse. Her i begyndelsen af marts ved forårets begyndelse og ca. klokken to om eftermiddagen, kan man betragte husets skygge. Huset er 24 etager højt og skyggen 300 m lang. Sætter man sig på bænken ovre på Christianshavns Vold, er der ikke stor anledning til at slikke solskin. Nu flytter skyggen sig, så venter man længe nok, kommer solen igen, men havde resten af Ny Tøjhusgrunden været bebygget som hotelgrunden, havde Voldens rekreative værdi været forringet væsentligt. De byer som New York, vores overborgmester tænker på, ligger næsten alle på 40° nordlig eller sydlig bredde eller nærmere ækvator, mens København ligger på lige under 56°, og det medfører, at solen i disse byer står væsentligt højere på himlen, og derfor er skyggerne meget kortere. Alene dette forhold taler meget stærkt for, at man undgår at bygge højt, og gør man det alligevel, bør det gamle København friholdes for højhusene. Skulle de komme alligevel, vil København ikke længere være solskinsbyen, men byen med det evige halvmørke. Der skal ikke herske tvivl om, at mange andre argumenter kan fremføres for at undlade højhusbyggeri i det gamle København. Højhuse skaber turbulens og dermed blæst, byen med de skønne tårne er væk, osv. Vi har arvet en by, som vi skal give videre til næste generation. Vi skal passe på den, så den ikke blot er en af verdens mere eller mindre ligegyldige storstæder, men en levende og uundværlig del af Verdens kulturarv.

Flemming Lehrmann

Café Petersborg er en af Københavns ældste restauranter, hvis historie går helt tilbage til 1700-tallet.

Maden i Café Petersborg er rigtig dansk mad. Vi har altid sat en ære i at servere god, traditionel dansk borgerlig mad til en pris, som er til at betale.

CAFÉ PETERSBORG
Anno: 1746

Bredgade 76, 1260 K. Tlf. 33 12 50 16
www.cafe-petersborg.dk

MOJO
BLUES BAR
Levende musik hver nat
Løngangsstræde 21C
Tlf. 3311 6453 • www.mojo.dk

CAFE SORGENFRI
Dansk smørrebrød med lune retter
»Byens bedste steg«
Køkkenet åbent kl. 11.00-21.00
BROLÆGGERSTRÆDE 8
TLF. 33 11 58 80
www.cafesorgenfri.dk

Windsor Bar
Happy hours
16 - 20
KNABROSTRÆDE 5
Tlf. 33 11 98 06

Tekst: Per Stisen

Næsten kongelig!

Så åbnede det nye kongelige skuespilhus på Kvæsthusbroen med pomp og pragt. Under massiv pressedækning, royale gæster, boblende champagne i glassene og festfyrværkeri.

Det Kongelige Teaters skuespilhus har også fået en café-restaurant, der hedder Ofelia, som kan besøges lige fra klokken 08:00 til efter tæppefald.

Restaurant / café Ofelia har valgt at tilbyde te af høj kvalitet, og har derfor udvalgt Sing Tehus i Skindergade som leverandør. Sing Tehus har undervist personalet i Ofelia og sammensat et spændende tekort.

Sing Tehus kan byde på te fra det meste af verden og har i særdeleshed specialiseret sig i den japanske tekultur.

Udover en morgenbolle og frokost er der også mulighed for snacks og kage til den lækkersultne.

Åbningstider m.m. kan findes på www.singtehus.dk

Foto: Mette Kjær

Chick With Guns

En af modeugens mest model-spækkede oplevelser blev lanceringen af det nye danske jeansmærke Chick With Guns på torsdagsklubben Slik i Knabrostræde.

Aftenens værtinde var den danske topmodel Lykke May, gæsterne blev modtaget af 100 Barbarella-stylede modeller i ålestramme Chick With Guns-jeans, og det musikalske hovednavn var newyorker-rockbandet Bloody Social, hvis forsanger, den langhårede Calvin Klein-model Jamie Burke, tidligere har datet både Sienna Miller, Lindsay Lohan og Kate Moss. Udover Bloody Social bød aftenen på dj-sets fra Kenneth Bager, Thomas Madvig, Delicious, Jean von Baden, Atle, Casper Crump og Mr. Møller. Festen var kun for inviterede gæster.

Foto: Peter Johansen

Foto: Karsten Bundgaard m.f.
Tekst: Per Stisen

Doris siger farvel

Et stykke levende handelskultur forsvundet

Nu er der kun Christian Svejstrup-Madsens granitstatue af fiskerkonen tilbage på Gammel Strand.

Den 13. marts var sidste arbejdsdag for Doris Marx, der kun skulle hjælpe sin svigermor med at pakke torsken ind op til nytårsaften 1963, det blev i de efterfølgende 45 år til mange fisk, der skulle vejes på bismervægten og pakkes ind – i avispapir selvfølgelig.

Doris har her en af sine sidste arbejdsdage på Gammel Strand, en historie der nu slutter.

Årsagen til, at Doris stopper, er, at hun igennem flere år har haft sit stade stående i en nærliggende gård, som efter istandsættelse ikke kunne huse Doris' stadevogn. Efterfølgende var Københavns Kommune behjælpelig med en plads på Islands Brygge samt transporten frem og tilbage, dette er desværre nu ophørt.

Fiskekonerne i 40'erne, et stykke handelskultur der nu er slut.

At finde ny opbevaringsplads og transport har været meget tidskrævende og er også en bekostelig affære, derfor har Doris valgt at stoppe nu.

Engang var hele kajen ved Gammel Strand fyldt med skovserkoner; da Doris kom til i 1963 var der fem tilbage, nu er der ingen. En epoke er slut.
p.s.

Lene Frøsig
TANDLÆGE
On parle francais
NU TO TANDLÆGER
Lene Frøsig
Kirsten Nygaard Rasmussen
Hyskenstræde 3
1207 København K.
Tlf. 33 12 12 45
email: l.frosig@get2net.dk
www.l-frosig.dk

Foto: Henrik Ploug, FAF,DBA
Tekst: Connie Christensen

Maleren Henrik Bloch

”Pas dig selv, mal og se!” Det er valgsproget for maleren Henrik Bloch, som bor og arbejder i sit barndomshjem på Gl. Strand og netop har afholdt sin udstilling nr. 38 i Helligaandshuset

Henrik Bloch foran et af sine store lærreder.

TEMPELSOLEN

Hvordan det gik til, at Henrik Bloch blev maler, fortæller han her:

”Min familie var, hele vejen rundt, en kunstnerfamilie. Min far var musiker, violinist og professor ved Musikkonservatoriet. Min mor havde været skuespillerinde ved Det Kgl. Teater i slutningen af 20’erne og begyndelsen af 30’erne. Min morfar Carl Behrens var forfatter. Min oldefar var skuespilleren Emil Poulsen med broderen Olaf Poulsen og sønnerne Johannes og Adam Poulsen, som jo så var onkler til min mor. Min mors bror var maleren Johan Behrens, ham med alle skibene fra Gilleleje. Før ham var der i familien guldaldermaleren Julius Fritländer, som var en fætter til min morfars far.Min farfar var landskabsmaleren Valdemar Viborg Bloch. På den måde voksede jeg op i et hjem, hvor der kun blev talt om kunst, og der var aldrig nogen, der spurgte mig, hvad jeg skulle være, når jeg blev stor. Det var helt naturligt, at jeg skulle være kunstner.

Jeg kom meget tidligt på Akademiet, allerede da jeg var 17. Samtidig havde jeg stor interesse for teatret, og i de år, jeg var på Akademiet, kunne jeg frit gå over på teatret og være med i forestillinger eller være med til at lave forestillinger. I 1953 havde jeg min første forestilling på Det Kgl. Teater, en moderne dansk ballet bygget over et kinesisk digt, der hed Kurtisanen, som jeg havde fået komponisten Niels Viggo Bentzon til at skrive musikken til. Han kom her i huset, fordi han komponerede strygekvartetter til fars ensemble.

På Akademiet traf jeg min malerkammerat Sven Okkels, og vi besluttede, at når vi blev færdige på Akademiet i 1956, ville vi lave vores egen udstilling. Vi lejede hele Den Fri på Østerbro og debuterede der og holdt udstilling sammen hvert år i 11 år. Da de år var gået, var vi kommet for langt fra hinanden i udtryk, og så fortsatte vi hver for sig. Jeg rykkede til Helligaandshuset, hvor jeg lige har haft min udstilling nr. 38. Jeg har haft 53 udstillinger i alt. Da jeg havde haft min første store udstilling, svor jeg, at jeg ville holde en udstilling hvert år i hele mit liv, ud fra det, som min far altid sagde til mig: ”Maler, mal!” Når jeg stod her som dreng i mit atelier, kom han ind med violinen på armen og sagde: ”Jeg vil dig ikke noget, jeg skal bare se, hvad du foretager dig. Maler, mal!” Man kan også sige, at det er bedre at skabe noget som kunstner end at rende rundt og skabe sig. Det kommer man jo nemt til - ”åh nej, jeg kan ikke male i dag, lyset er ikke rigtigt” – sådan kan man finde på en masse undskyldninger, og det dur jo ikke. Når man er søn af en musiker, lærer man at være flittig, for musikeren øver sig hele tiden, og det må maleren også. Det er meget vigtigt, at man lutrer det hele tiden. ”Pas dig selv, mal og se!”

Jeg har aldrig deltaget i nogen kunstnersammenslutninger, for jeg havde jo også travlt med mit teaterarbejde. Jeg lavede i årene fra 1953 til 2002 næsten 100 produktioner, både på Det Kgl. Teater og andre steder, også i udlandet.”

Hvad er det, du synes er vigtigt at udtrykke gennem dit maleri?

”Jeg vil gerne udtrykke den verden, som er omkring os. Det, som folk har for øje, vil jeg gerne digte videre på i mit billede. Jeg tager virkeligheden, ser den gennem min prisme, bringer den på

SOLEN I PALMEN

- en maler med fantasi og respekt for arbejdet

Henrik Bloch i sit atelier.

lærredet og laver på sin vis en ny virkelighed, som skal vinde genklang hos den, der ser på billedet. I virkeligheden en forstærkning af naturen. Ikke en forvrængning, men en forstærkning. Det har altid været mit mål. Naturen set gennem kunstnerens prisme. Maleriet er mit egentlige arbejde og kald. Teatret var noget, jeg fik forærende i vuggegave, fordi der altid blev talt teater herhjemme. Men det har været dejligt at lave dekorationer og kostumer, fordi det giver maleriet en ekstra dimension; der, hvor den røde klat i maleriet ikke kan flytte sig til højre, kan kostumet gå turen over scenen og gå ind i dybden. Det har fascineret maleren i mig. Der er jo i øvrigt mange malere, som har beskæftiget sig med at lave teaterdekorationer og kostumer.

Det klassiske billede har altid optaget mig, men selvfølgelig har jeg fulgt den strømning, der startede med 1900-tallets begyndelse, da fotografiet på mange måder havde overtaget kunstnerens job. Kunstneren var ikke længere alene om at skildre en situation, et portræt, et landskab. Fotografiet halede ind, men det gav også kunstneren noget, fordi der pludselig var en billedbaggrund, man kunne bygge på. Derfor forstår man jo godt malere som Picasso, Braque, Matisse og flere andre, da de i 1906 begynder at male disse billeder. Der kommer en fornyelse i måden at male på. Impressionismen havde lagt grunden, men pludselig udviklede det sig i en kubistisk retning.

Selvfølgelig bliver man påvirket af sin tid og de kunstnere, der er lige før og i samtiden, men jeg har altid beflittet mig på at bevare og arbejde med mit eget talent, ikke bruge andres talent, ikke være internationalt orienteret. Jeg er dansk maler, jeg skal male dansk. Jeg har en dansk baggrund, som jeg både er glad for og stolt af. Selvfølgelig kan man lade sig inspirere, men man skal holde sig fri af det; alt skal ind gennem éns eget talent, éns egne drømme. Man skal dyrke sine egne evner og se, hvor langt man kan nå."

Har du nogensinde følt dig begrænset af tekniske problemer?

"Ja. Vi kan godt være enige om, at den store tekniske kunnen, som renæssancemalerne havde, har vi slet ikke. Vi maler på en anden måde, men vi er jo nødt til at have en teknik. Man må vide nøjagtigt, hvad det er man vil og gør. Man skal kende sine virkemidler, sin farveblanding, fuldstændig som en musiker med instrumentet. Min far sagde altid: "Instrumenterne er forskellige, men det, det handler om, er det samme." Om det er skribenten der skriver, maleren der maler, musikeren der spiller, det, det kommer an på, er det samme. Men det tekniske grundlag skal være i orden, det er meget væsentligt for maleriet. Jeg bruger en gammel, fransk teknik, som også impressionisterne brugte. Farverne er udelukkende franske, fra farvefabrikken Lefranc i Paris, som har rendyrket dem i generationer og laver meget fine, lysægte farver. Jeg har altid godt kunne lide blåt, derfor har jeg i min samling mange forskellige blå farver. Der sker det med årene, at man maler renere og renere. Man blander mindre og mindre, og palet bruger man næsten ikke. Man sætter farven op på lærredet og komponerer billedet her, lærredet er i virkeligheden paletten.

REGNBUEBROEN

Man finder sin arbejdsform med årene. Når jeg er ude, har jeg min lille skitseblok med og noterer, hvad det var, jeg fik ideen til, bare med få streger eller nogle få ord. Så kan jeg tage den frem og læse i den af og til, indtil billedet danner sig. Den dag jeg har et eksakt indtryk af billedet, har malet det igennem i tankerne, går jeg i gang med det. Derfor behøver jeg bare en lille bog og en kuglepen, så er jeg godt hjulpet. Nu har jeg taget de moderne tider i ed og er gået på nettet. Min adresse er: www.henrikbloch.dk" c.c.

HAVNENS SPEJLBILLEDE

Chantilly
Fransk
Bageri Patisserie
Kuvertbrød med navn
Amager Boulevard 127
2300 København S
Tlf.: 32 95 41 77
e-mail.: durats@hotmail.com

Tekst: Knud Michelsen,
fra Nattevægterne i København

Øjebliksbilleder fra Slotsholmen

Jeg har hidtil leveret øjebliksbilleder fra steder som Gråbrødretorv, Nyhavn, Strøget, Snarens Kvarter og Nyboder. I alle disse har jeg tilladt mig at lade min fantasi lege med situationer, som nok er selvopfundne, men som jeg har ment sagtens kunne have været realiteter i tidens og stedernes miljøer og som har kunnet give mine skildringer liv og lidt humor.

Når det drejer sig om Slotsholmen, er vilkårene noget anderledes, fordi der på dette lille stykke land er sket så meget af vital betydning for hele vort samfund, at et minimum af omtale af de faktiske tildragelser ikke levner megen plads til fri tildigtning. Jeg har dog bestræbt mig på at levendegøre personerne ved at gå direkte ind i deres situationer og anskue disse med menneskelighed og et blink i øjet.

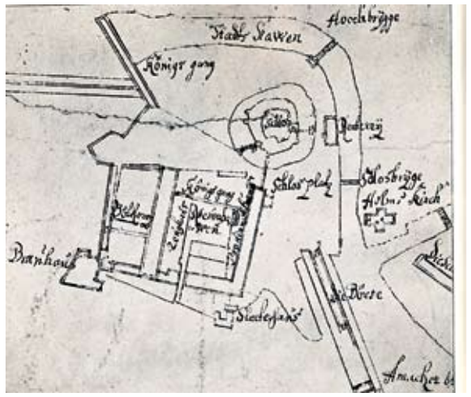

Otto Heiders opmålings-plan af København ca. 1840, som viser Slotsholmen, flådens havn, Holmens Kirke og Børsen, efter Chr. d. 4.havde givet området sit præg. Han byggede også et spir på det oprindelige slot

1166:
Valdemar den Store hidkalder sin fostbroder biskop Absalon. Valdemar: "Kære Absalon, jeg vil gerne tilbyde dig den lille by Hafn og landskabet deromkring. Også de små holme, der ligger mellem Hafn og Amager. Du er jo ikke bare biskop, men også en stor militær leder. Så må du kunne holde norske og vendiske sørøvere væk." Absalon:

Absalon

"Det kan jeg, hvis jeg bygger en borg på en af disse holme." Valdemar: "Jamen, gør endelig det."

1167:
Borgen står færdig.

1177:
Ærkebiskop af Lund er gammel og træt og trækker sig tilbage til klosteret Clairveaux i Frankrig. På vejen overnatter han hos Absalon i borgen. Eskil: "Jeg har svært ved at sove om natten, fordi mine fødder er så kolde." Absalon: "Det er ikke noget problem. Vi varmer en sten godt op og lægger den i fodenden af din seng." Eskil: "Tusind tak, kære Absalon."

1188, Ærkebispesædet i Roskilde:
Ærkebiskop Absalon har kaldt den lærde Saxo Grammaticus til sig. Absalon: "Saxo, hvis du vil skrive en bog om Danmarks historie, vil jeg udnævne dig til sekretær ved ærkebispehoffet i Lund." Saxo: "OK. Må det godt være på latin?"
1200:
Saxo arbejder med sin latinske danmarkshistorie, som han kalder Gesta Danorum, danernes bedrifter. Han omtaler Hafn som Mercatorum Portus, købmændenes havn.

1201:
I kirken til cistercienserklostret i Sorø lyder latinsk sørgesang. Absalon, der havde omplantet klosteret fra benediktinerordenen til cistercienserne, er død og begraves fra kirken.

1253:
Nu bruges den danske oversættelse af Saxos Mercatorum Portus i formen Købmannæhafn. Herfra er vejen til København ikke lang.

1259:
På Slotsholmen lyder skrig og skrål. I en strid mellem Christoffer I og ærkebisp Jakob Erlandsen griber fyrst Jaromar af Rügen ind på Erlandsens side. Hans tropper bryder ind i København, der hvor senere "Jarmers Tårn" bygges. Hans folk gør stor skade på Slotsholmen.

Det senere slot, som blev bygget oven på Absalons oprindelige borg.

1343:
Valdemar Atterdags forgængere havde fået pantsat store dele af Danmark til tyske adelsmænd. Men det lykkes Valdemar Atterdag at frikøbe landet, bl.a. Sjælland med Slotsholmen.

1370: København overgives til bispedømmet.

1375:
Valdemar Atterdag dør. Oluf, søn af Valdemars datter Margrethe og kong Håkon af Norge vælges til konge, 5 år gammel.

1380: Kong Håkon dør. Oluf – 10 år – bliver også konge af Norge.

1387:
Oluf dør. Landstinget i Lund kårer Margrethe til "fuldmægtig frue og husbond og det ganske riges formynder".

1388:
Svenske stormænd tiltræder kåringen. Bisp Peder Jensen

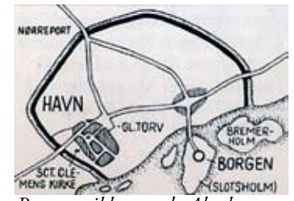

Byen var ikke stor da Absalon byggede den første borg på Slotsholmen

Kort over byen i dag, grænsen imellem det lyse- og grå område, viser hvor kystlinien har gået

Lodehat tager skridt til genopbygning af Absalons slot.

1417: Erik af Pommern bemægtiger sig Slotsholmen.

DESSERTDRAGEN
KOM OG FÅ DAGENS OVERRASKELSE
DESSERTDRAGENS KAGEVÆRKSTED
SKT. PEDERSSTRÆDE 26
TLF. 33 12 KAGE
www.dessertdragen.dk

RESTAURANT KRONBORG
ÆGTE klassisk DANSK FROKOST
restaurant Kronborg
Brolæggerstræde 12
Tel 33 13 07 08
også mulighed for private selskaber og arrangementer

JWLS BY K
WEB SHOP MED LÆKRE, HÅNDLAVEDE SMYKKER PÅ:
WWW.JWLS.DK

PALÆ
- let frokost alle hverdage fra 11-17
NY ADELGADE 5. 33 12 54 71
www.palæbar.dk

Bobo's Lunch
33 91 60 50
Sandwich Bagels Coffee
Sankt Gertruds Stræde 4
Man.-fre. 10-20 • Lør. 12-20
Frokostordning for firmaer

Det bedste kageværksted

Dessertdragen er på spil igen!

Til Valentinsdag kunne man hos Dessertdragens Kageværksted få nogle fantastiske kager, der både i smag og udseende var noget helt specielt, en oplevelse alle burde være forundt.

Udover at være fagligt kreative har de også stor fantasi; på Valentinsdag var forretningen pyntet i lyserødt, ja selv kagerne var lyserøde, ingen kunne være i tvivl om, hvilken romantisk dag, det var.

Snart står det i påskens tegn, så kan vi vel forvente at alle kagerne er grønne og gule! Hvad mon vi kan forvente os til 1. april – hvad sker der så i Sankt Peders Stræde?

Før og nu

1908

2008

Skidenstræde er ikke nogen køn adresse, og det syntes grundejerne heller ikke, da de i 1818 havde fået renoveret og brolagt gaden. De bad om tilladelse ved kongelig resolution til at ændre navnet, fordi "Skidenstræde, nu nyt brolagt, er en særdeles smuk og reel gade". Krystalgade blev det nye navn. Betegnelsen krystal om gader, der var pæne og rene, er af ældre dato, idet allerede Holberg bruger ordet krystal i forbindelse med særligt rene gader; i sin Metamorphosis fra 1726 siger han: "Der skinner mer end sol på de krystalle-gader."

Foto: Henrik Ploug, FAF,DBA
Tekst:Per Stisen

Provence i byen

Sommerstemning direkte fra Provence

Fransk marked i Badstuestræde med stort udvalg af varer fra Provence

I middelalderen og begyndelsen af moderne tid brugte franskmænd, der var med på moden, stoffer af silke og fløjl; disse havde sjældent trykte mønstre. I løbet af 1600-tallet åbnede portugiserne handelsruter til Indien og bragte farvet indisk bomuld til Europa.

Stofferne blev kaldt „Indienne" og blev efterhånden meget populære. De trykte, lyse indiske bomuldsstoffer var meget lettere end fløjl, kunne vaskes og var derfor velegnede til at sy tøj af. Succesen generede de franske stofproducenter, og i 1686 satte Colberts merkantilister en stopper for det og gennemførte en protektionistisk lov, der forbød import af udenlandske stoffer.

Ray Kjærulff, indehaver af forretningen, foretager selv sine indkøb på jævnlige rejser i Provence

I 1759 blev forbudet ophævet, og man opbyggede i Marseilleområdet en industri med trykte mønstre efter indisk inspiration, men med lokalt særpræg. Provencestoffer var blevet født, og de fik efterhånden en kvalitet, der kunne måle sig med de importerede, og endog adelen begyndte at bruge dem.

For os nordboere er haven og altanen det foretrukne sted, lige så snart solen skinner, og det grønnes. Dugene fra Provence, med de kønne og glade farver, passer perfekt til denne årstid. Også til indendørs brug har House of Provence et stort udvalg i duge, dækkeservietter, viskestykker, grillhandsker, brødkurve m.m., også tørklæder og slips.
p.s.

Binger's
Kunsthandel
Indramning, rensning og restaurering
Admiralgade 22 • Telefon 33 14 26 00

TIVOLI HALLEN
v/ Helle Vogt
FROKOSTRESTAURANT
m/ klipfisk og smørrebrød som speciale
Vester Voldgade 91
1552 København V.
Tlf. 33 11 01 60
Fax 33 32 41 60
www.tivolihallen.dk

La Fontaine Jazz
Open 8pm - 5am
Kompagnistræde 11. Kbh. K.
Tlf. 33 11 60 98

MELROSE AVENUE
Los Angeles, CA 90046
VINTAGE AMERICANA MERCHANDISE
BADSTUESTRÆDE 16 - 1209 KØBENHAVN K.
TLF. 33 153 153 - WWW.MELROSEAVENUE.DK

Foto: Henrik Ploug, FAF
Tekst: Connie Christensen

Overgadens kunstudstilling

I Centraltrykkeriets gamle, højloftede lokaler på Christianshavn har i godt 20 år ligget et galleri, "Overgaden", hvor mange unge nyudklækkede kunstnere fra Akademiet har prøvet kræfter med at udstille egne værker

Henriette, kunsthistoriker og for nylig udnævnt til leder af "Overgaden", fortæller her om galleriets historie:

"Overgaden" blev etableret som udstillingssted i 1986. Tidligere var der trykkeri i lokalerne, som stod tomme, indtil en gruppe kunstnere fik øje på stedet.
De fik en aftale i stand med Kulturministeriet, der betalte huslejen og de helt basale omkostninger ved at have galleriet. Stedet skulle være et kunstnerdrevet sted, dvs. at der var en 3-mands bestyrelse bestående af billedkunstnere, som sammensatte et udstillingsprogram for de to etager, der er her. De sammensatte programmet ud fra ansøgninger fra andre kunstnere. Det blev set som et fristed, et eksperimenterende sted, hvor der ikke var noget institutionelt mellemled, og som var åbent for andre kunstnere. Bestyrelsen roterer, så der hvert år går en ud og en ind. Dengang hed det "Overgaden, Kulturministeriets udstillingshus for nutidig kunst". I årenes løb er der sket en udvikling i retning af en øget professionalisering. Det oprindelige koncept var, at der ikke skulle være nogen institutionel struktur. Der var f.eks. ingen reception, ingen medarbejdere i huset. Hvis man fik en udstillingsperiode tildelt her på baggrund af sin ansøgning, skulle man selv sidde her og passe sin udstilling. Siden er der kommet forskellige tiltag til for at gøre betingelserne bedre for de kunstnere, der udstiller her. Der er kommet medarbejdere, der kan stå for pressarbejdet, sende invitationer ud osv, så kunstnerne kan koncentrere sig om det, de skal.

Henriette Bretton-Meyer der er daglig leder af galleriet

I dag er Overgaden en selvejende institution med en bestyrelse, der stadig er kunstnerpræget, det er ikke en bestyrelse af erhvervsfolk, som det ellers er almindeligt. Det er stadig vigtigt, at det er kunstnernes hus, hvor kunstnerne sætter dagsordenen. Man har efter en konsulentrapport fundet frem til, at der skulle nogle ændringer til, og det var i den forbindelse, jeg blev ansat som leder. Man ville gerne have Overgaden profileret mere, vi har været en velbevaret hemmelighed i mange år, selv mange Christianshavnere kender os ikke. Det var vældig sympatisk med den store åbenhed, og at der kom mange forskellige kunstnere gennem huset, men det har også været en stor ulempe, at det har været op til den enkelte at få folk til huset. Man har ikke været interesseret i at tænke på længere sigt og oparbejde et "brand" for Overgaden, det har været meget personligt fikseret på kunstneren. Nu prøver vi at blive mere udadvendte og publikumsrettede.
c.c.

Pain prénom

I Frankrig har man en flot og helt speciel tradition. Ved større sammenkomster og fester som barnedåb, konfirmation, brylup etc. får man serveret et kuvertbrød, hvorpå éns navn er skrevet, dette fungerer som bordkort.

Det franske bageri Chantilly på Amager Boulevard har taget denne tradition med til Danmark.

Et meget anderledes, flot og festlig del af et veldækket bord, som lige sætter prikken over i'et.

ROSENGÅRDENS Bodega
Det er her man hygger sig!
Åbningstider
Man - Ons: 10 - 00
Tors - Lør : 10 - 02
Lukket søn- & helligdage
Irish coffee 34,-
Stor fadøl 33,-
Rosengaarden 11
1174 København K
Telefon: 3312 4625

INDREGISTR. VAREMÆRKE
S.N.S.
HERNING
Herreekvipering
Jørgen Pedersen
- tøj til enhver lejlighed
Strandgade 24 - 1401 København K
Telefon : 32 54 19 03

TOLDBOD BODEGA
WWW.TOLDBOD-BODEGA.DK
Esplanaden 4 - 1263 København K
Tlf. 33 12 93 31

Færge Cafeen
anno 1850
v/Hanne Sass Nielsen
Christianshavns bedste spisested
Strandgade 50
1401 København K
Tlf. 32 54 46 24

Tekst og foto: Flemming Lehrmann,
fhv. stadsingeniør

Et musikmekka i centrum er væk

Hva' blev der af Music Mecca?

Inde i Købmagergade nr. 25 lå der for år tilbage en grammofonpladeforretning med navnet: Music Mecca. I dag ville navnet sikkert ikke have passet de kære præster fra DF, den skulle så nok have heddet Musikparadiset; men den var nu bare et Mekka for alle med hang til Jazz, for her kunne man få al den Jazz, hjertet kunne begære. Bent Kauling, nu afdøde, var ham, man spurgte til råds eller bestilte de mere sjældne udgivelser hos. Han var absolut ekspert; men havde også sine favoritter og helt bestemte meninger om, hvad der var god Jazz, og kom det dertil, så var det bare med at stå fast på egne meninger, så fik man altid en givtig og fin diskussion. Jeg erindrer engang, at den legendariske Jørgen Frigård var i butikken, da en mand kom ind og spurgte Bent, om der var noget godt med Louis Jordan. Hvad er godt, og hvad er skidt?, det gav i hvert fald anledning til nogen debat. Manden var ikke helt enig med Kauling, og Jørgen, der havde overhørt diskussionen, brød ind og sagde til manden: Hvorfor spørger du ikke Louis Jordan? Han står lige derhenne!. Det var nemlig sådan, at når jazzmusikerne var i byen, kom de altid forbi i Music Mecca.

Music Mecca i Købmagergade stedet hvor musikken kunne fås

Det var Henning Schädler, der etablerede pladeforretningen Music Mecca i 1976. På det tidspunkt holdt forretningen Bristol på Strøget op, og da det var der, man købte jazzplader, så han en idé i at lave et nyt "jazzpladested", så byens jazzfans stadig kunne blive forsynede. Nu var der i de år et vigende marked for Jazzen, så forretningen førte alle musikarter i sortimentet, for det var nødvendigt med en bredde i udvalget for at holde forretningen kørende. Der er jo noget, der hedder økonomi, ellers går det ikke; men det var Jazzen, der var den foretrukne musik, så derfor var det en lykke, at Henning Schädler fik overtalt Bristols jazzekspert, Bent Kauling, til at komme over til Music Mecca.

Henning Schädlers jazzinteresse stammede tilbage fra Kalundborg Jazzklub dengang omkring 1960, da der var gang i Jazzen. Han forsøgte sig med booking og import af grammofonplader, lavede nogle EP-plader omkring 1969; men det skulle altså blive Music Mecca, der bragte ham endegyldigt ind i musikbranchen. Pladeimporten behøvede lagerlokaler, og de blev indrettet i HOF-gården over for forretningen i nr. 25. Nu siger jeg plader; men CD'erne overtog hele markedet fra LP og EP grammofonpladerne, så importen var CD'er, og de kom bl.a. fra Classics i Frankrig og Nagel-Heyer i Hamborg, alt sammen meget fine jazzting, som kenderne satte pris på. Når man nu blev importør, var det vel også rimeligt at blive producent?

I 1991 udgav Henning Schädler de første CD'er fra Music Mecca, og dermed gav han de unge jazzmusikere en virkelig håndsrækning. Her fik de chancen for at få udgivet deres musik, hvad der har været af enorm betydning både for dem og den københavnske jazzscene. Det er vistnok ikke særlig givtigt at udgive nye og for det store publikum ukendte talenter, så der måtte selvfølgelig også laves CD'er med de etablerede, det være sig Svend Asmussen, Ed Thigpen, Jesper Thilo og Jesper Lundgaard. Andre som Katrine Madsen har fået deres pladedebut hos Music Mecca og er siden blevet store navne, så selvom "kulturen" mest drejer sig om fodbold, (tænk bare på den deroute Danmarks Radio er blevet udsat for), har Music Mecca ydet sin ikke uvæsentlige indsats.

Tidernes ugunst og huslejernes himmelflugt har medført, at Music Mecca ikke har kunnet overleve som forretning i Købmagergade. Først blev forretningen i nr. 25 lukket i 2000, mens import og lager forblev i HOF-gården. Nu har Music Mecca helt forladt Købmagergade og etableret sig som en internetforretning i Holte. Skal der købes god Jazz, så er det WWW.cdjazz.com, man skal ind på, og det kan jo da også være meget godt; men vi gamle jazzfans savner de gode køb og især de gæve meningsudvekslinger, man fik, når man gik ind i Købmagergade 25. Det kan godt være, at jazzinteressen er for feinschmeckere; men det er sørgeligt, at der ikke mere er plads også til dem.
Som PH sagde: Hva' mæ kulturen?

Flemming Lehrmann

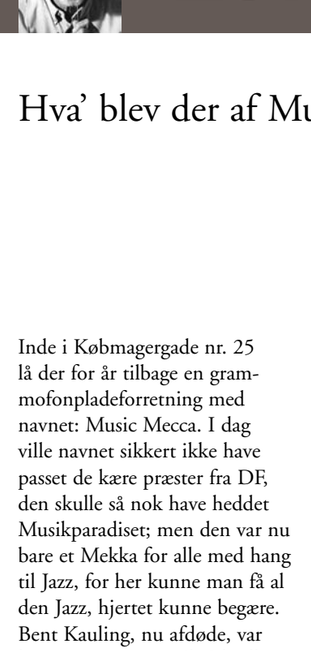

Tekst: Connie Christensen

En gade

I 1899, hvor tegneren Tom Petersen forevigede livet på Gammeltorv set mod Vestergade, var der livlig handel med varer, der kom ind fra Vest- og Nordsjælland ad hhv. Vestergade og Nørregade. Der var stor brug for varerne her, for de varer, Amagerbønderne kom ind med, nåede ikke længere end til Højbro og Amagertorv. (Øregårds Samling)

Vestergade var i adskillige århundreder hovedindfaldsvejen til København. Det var den bredeste gade ind til det centrale København, og her transporteredes varer vestfra ind til de købelystne københavnere. Den stærke trafik – relativt set, naturligvis – medførte et leben af alle slags, med mange mennesker, der skulle spise og drikke på vejen frem og tilbage med deres varer. Værtshusene var mange, lige så var brændevinsbrænderne, og der blev holdt køer i gården, på første sal eller hvor der nu var plads, så gæsterne kunne få frisk morgenmælk, og brændevinsbrænderne kunne komme af med deres affald fra brændingen.

Ad Vestergade kom også H.C. Andersen den 6. september 1819 med 10 Rigsdaler på lommen. Han indlogerede sig i nr. 18. I nr. 22 boede Oehlenschlägers smukke søster Sophie fra 1806-1813. Mange af de københavnske herrer havde et godt øje til hende, men hun var allerede gift med juristen Anders Sandøe Ørsted.

Nyboder Boghandel & Antikvariat
Store Kongensgade 114
1264 København K.
Tlf. 33 32 33 20
nyboder@bogpost.dk

Bøger i tre etager

Førende specialister i
militaria
søfart
biler/busser/tog
fly

Foto: Henrik Ploug, FAF
Tekst: Connie Christensen

God madidé

Stegt lever er en succes på Restaurant Kronborg

Susan Marquart der har restauranten sammen med sin mand er her i køkkenet, og tilbereder leveren på panden.

Til retten serveres HP- og engelsksovs og et glas øl passer fint til.

Stegt lever har altid delt vandene i de små hjem – enten synes man, det er noget af det bedste, eller også kan man bare ikke spise det.

På Restaurant Kronborg i Brolæggerstræde er hjælpen nær for alle, der holder af stegt lever, men aldrig får det hjemme, fordi halvdelen af familien ikke kan lide det. Stegt kalvelever er nu fast på menukortet, hvor det førhen var sæsonbestemt.

Rødbederne koges og får en fantastisk rund smag.

Kalvelever skæres i tynde skiver, vendes i mel og steges, til de er sprøde og gennemstegte. Skiverne serveres med stegte løg, bacon og hjemmelavede agurker og rødbeder i skiver.
c.c.

Viña Vilano
Roble 2005
Ribera del Duero D.O.
13,5 % alk.

5 stjerner - årgang 2004
"Den smager godt,
denne rødvin.
En harmonisk og kompleks vin
med blød frugt og tilpas,
diskret fadlagring"

KNABROSTRÆDES VINHANDEL
Knabrostræde 6 - 1210 K
Telefon 33 12 36 35

60,- kr
SPAR 25,- kr

Åbningsfest for butikken Kaptein Rødskjegg

Stort piratshow, kanonbrag, sværdslag og vild livemusik

Lørdag den 5. april - kl. 13.00

Vandkunsten / Løngangsstræde

Åbningsrabat på alle varer i butikken

-bøger, klæder, smykker, CD'er og en masse andet spændende fra Rødskægs last,

-skrivekurser, fortællekursus og historiefortælling

Kaptein Rødskjegg

Løngangsstræde 21 - Tlf. 2625 5887

Butikken med den intime scene til: musik,fortællinger, kurser, speakers corner